

[Socialministeren.]

blive fortsat, og herunder vil man undersøge mulighederne for at iværksætte ordningen som planlagt, men i en vis forenklet form i en kortere overgangstid. Det er tanken jævnsides hermed at fortsætte arbejdet med den praktiske tilrettelæggelse af dagpengeordningen og med udarbejdelse af lovforslag, som vil blive fremsat senere i dette folketingsår, og til den tid skulle spørgsmålet være så afklaret, at der kan tages endelig stilling til tidspunktet for ordningens gennemførelse.

Jeg har fundet det rimeligt i dag at orientere folketinget om denne meddelelse, som jeg for få dage siden har fået, fordi det naturligvis for sygekasserne, der administrerer begge ordninger, og for den fremtidige ordning er væsentligt, at vi får den rigtige løsning på dette spørgsmål.

Må jeg så sige til hr. Kurt Brauer, at jeg undrede mig lidt over at høre om oplevelserne med den brækkede arm, eller hvad det var med armen, der blev dårlig i DDR, og jeg synes, det må være rimeligt at gøre opmærksom på, at hvis hr. Kurt Brauer var gået ind på et dansk sygehus, havde han heller ikke behøvet at tage sin tegnebog frem. Al hospitalsbehandling er gratis også her i Danmark.

Hr. Kurt Brauer ønsker yderligere at tandlægebehandling og også andre former for sygdomsbekæmpelse eller sundhedsoplysende virksomhed gratis. Vi har jo alle mange ønsker; jeg skal blot stilfærdigt gøre opmærksom på, hvad jeg vist også var inde på før, at enhver udbygning af sygesikringen naturligvis skal betales i sidste omgang af hele befolkningen, men jeg takker for, at SF trods alt tilslutter sig hovedprincipperne i lovforslaget.

Det lød nærmest for mig, som om hr. Kjær Rasmussen mente, at den finansiering, der her er foreslået, ville betyde større byrder for de jævne indtægter. Det er forkert. Som jeg sagde før, vil de jævne indtægter blive lettet, og jeg vil i denne forbindelse også henvise til, hvad hr. Valbak sagde, at

når man ophæver den fradragsret, der er for sygekassekontingentet i dag, er det de noget højere indtægter, der mister mest herved.

Fru Hanne Reintoft rettede et spørgsmål til mig, som undrede mig. Hun spurgte: „Hvad er vandrende lønmodtagere?“ Det er sandelig ikke noget, vi har fundet på i socialministeriet eller andre steder, det er et udtryk, som findes i forordning nr. 3 inden for fællesmarkedet. Jeg troede, at man med så stærk en interesse for fællesmarkedet også var bekendt med, at de sociale systemer, man arbejder efter dér, bygger på den forudsætning, at arbejdskraften kan vandre fra det ene land til det andet, og det, man altså vil sikre, og det, der er refereret til i dette lovforslag, er, at et medlemslands borgere, der arbejdere, altså er lønmodtagere, i et andet land og dermed er vandrende, har samme sikkerhed som det pågældende lands egne borgere.

Hanne Reintoft: Jo, jeg kender godt noget til fællesmarkedets forhold, og jeg kender også til, at denne regering, uden at vi overhovedet har opnået den grundlovssikrede ret til at melde os ind i det fællesmarked, begynder at lave lovgivningen parat. Det, socialministeren kom til at snakke om her, er jo det, arbejdsministeren ikke tør indrømme, nemlig at hvis der virkelig bliver tale om fremmedarbejdere i forbindelse med fællesmarkedet, så bliver det ikke arbejdere, der kommer her til landet, så bliver det danske arbejdsløse, der skal sendes ud, og nu er socialministeren altså så venlig at sørge for, at de kan få sygebehandling i udlandet. Vandrende lønmodtagere bliver danske arbejdere, sendt ud på landevejen som i gamle dage, fra det ene land til det andet, og det er det, man forbereder her, uden at man har nogen som helst viden om, hvorvidt vi kommer i fællesmarkedet eller ej. Det var det, ministeren selv indrømmede nu. Tak for det.

Niels Mørk: Ministeren omtalte sygekassernes stilling til sygekassegrænsen, og det